

съ килими и обградена съ шарени мендирлъци бѣха насаждали важнитѣ арабски учени съ голѣми чалми на глава и широко бѣло було презъ лице. Всички бѣха стари хора съ дълги черни бради и мустаци.

Вратата се отвори и Кирилъ съ другаря си влѣзоха. Нито единъ отъ арабскитѣ учени не се

Часть отъ Багдаты на Ефратъ.

помръдна. Тѣ го погледнаха съ презрение и се питаха, какъ може при тѣхъ да се праща такъвъ младъ човѣкъ, за да имъ говори по толкова важенъ въпросъ, като вѣрата.

Кирилъ почтително се поклони и поздрави ученитѣ. И тѣ го поканиха на трапезата да седне, понеже знаяха, че е гладенъ. Докато траеше обѣда, ученитѣ ходжи и мюфтии решиха да подложатъ Кирила на изпитъ.